

ІНФОРМАЦІЙНА БАЗА ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ

Автоматизовані інформаційні системи обліку належать до класу складних систем, які містять у собі велику кількість різноманітних елементів, що взаємодіють, тому при їх створенні потрібно вирішити проблему декомпозиції, тобто поділу на простіші складові та подання меншим числом узагальнених елементів. Цю проблему вирішують шляхом визначення структури ІС, під якою розуміють характеристику внутрішнього стану системи й опис постійних зв'язків між її елементами. У програмній структурі елементами є програмні модулі, а зв'язки між елементами реалізуються у вигляді інформаційних масивів.

Під організаційною розуміють структуру, елементами якої є колективи людей та окремі виконавці, зв'язки між елементами – інформаційні, супідрядності та взаємодії.

При створенні комп'ютерних інформаційних систем обліку найчастіше використовують функціональну структуру, зокрема, при створенні таких інформаційних систем обліку, як «ІС: Підприємство», «ПАРУС-Підприємство», «Офіс 2000» та ін.

Глибина розподілу інформаційних систем обліку, тобто склад і зміст їхніх елементів, можуть суттєво різнитися залежно від сфери дії.

Склад забезпечувальної частини автоматизованих ІС обліку, як правило, однорідний, що дає можливість реалізувати принцип сумісності різних систем у процесі їхнього функціонування. Згідно з державним стандартом обов'язковими елементами забезпечення комп'ютерних ІС обліку є інформаційне, лінгвістичне, технічне, програмне, математичне, правове, організаційне та ергономічне забезпечення.

Інформаційне забезпечення ІС обліку містить не тільки інформаційні ресурси, як предмет праці, та інформацію, як продукт праці, а й засоби та методи ведення інформаційної бази об'єкта управління. Отже, до інформаційного забезпечення належать також методи класифікації та кодування інформації, способи організації нормативно-довідкової інформації, побудови банків даних, зокрема побудови та ведення інформаційної бази і т. ін.

Головними принципами декомпозиції є виокремлення самостійних функціональних підсистем: відносна самостійність кожної з підсистем, тобто наявність конкретного об'єкта управління; наявність відповідного набору функцій і функціональних задач з чітко визначеною локальною метою функціонування; мінімізація складу включених до підсистеми елементів; наявність одного чи кількох локальних критеріїв, які допомагають оптимізувати режим роботи підсистеми та узгоджуються з глобальним критерієм оптимізації функціонування автоматизованої інформаційної системи.

Будь-яка організація обробляє інформацію для вироблення двох видів «продукції»: даних, документів, мовної інформації та рішень (оперативних, тактичних і стратегічних). Організація одержує початкову (вхідну) інформацію в різних видах: документи, що доставляють інформацію у вигляді слів і цифр; мовна інформація з телефону; дані від ЕОМ, часто в електронній формі. Кінцева (вихідна) інформація формується у такому вигляді.

Аналіз діяльності підприємств дозволяє класифікувати завдання, що розв'язуються підприємством. Найбільш прості завдання утворюють клас повністю формалізованих (або добре структурованих) процедур, виконання яких, крім витрат часу, є не важким для виконавців. Ці завдання легко стандартизуються й програмуються. До таких завдань ставляться: облік і контроль, оформлення документів, їхнє тиражування і розсилання [2].

Керівники вирішують завдання, творчий елемент в яких є максимальний, а рутинний зміст мінімізований. Ці працівники мають найбільшу відповідальність за прийняття рішень й є одними з основних споживачів агрегованих (узагальнених) інформаційних ресурсів організації.

Вимоги до систем управління можуть бути задоволені лише за допомогою сучасних методів автоматизації. Досвід показує, що в наш час для рішення цих завдань не обійтися без допомоги комп'ютерної техніки, що дозволяє в найбільш зручній формі зберігати й надавати користувачам необхідну інформацію. Для найбільш злагодженої роботи різних служб підприємства комп'ютери зручно об'єднувати в локальні обчислювальні мережі, що дозволяють здійснювати зв'язок між різними користувачами цієї мережі, що перебувають на деякій відстані один від одного (звичайно, у різних приміщеннях одного будинку).

Такі мережі вимагають для своєї роботи відповідного програмного забезпечення.

Узагальнюючи вище викладене, можна сформулювати ряд загальних критеріїв, якими треба керуватися при виборі ІС. Існують і локальні критерії, досить специфічні для кожного типу підприємств.

Основні критерії:

1. Система повинна бути зрозумілою.

Розроблена система повинна бути зрозумілою співробітникам фірми. Функціональні можливості системи й реалізація повинні відповідати основним бізнес-процесам, що відбуваються на підприємстві.

2. Система повинна бути зручною.

Система може вважатися зручною тільки тоді, коли вона зручна для конкретної людини, саме його оцінка повинна бути вирішальною.

Діяльність підприємства буде ефективною тільки при наявності загальної інформаційної системи, що поєднує управління фінансами, персоналом, постачанням, збутом і виробництвом. Таким чином, завдання підприємства, що спеціалізується у галузі інформаційного забезпечення бізнес-процесів, укладається в створенні й впровадженні комплексних систем керування, які дозволять замовникові перейти від часткової автоматизації до інтегрованих систем, забезпечать роботу в єдиному інформаційному просторі й нададуть необхідну інформацію для планування й прогнозування, аналізу й прийняття управлінських рішень.

Список використаних джерел:

1. Бутинець Ф.Ф. та ін. Інформаційні системи бухгалтерського обліку: Підручник./Ф.Ф.Бутинець, С.В.Івахненко, Т.В.Давидюк, Т.В.Шахрайчук; За ред. проф. Ф.Ф.Бутинця.-2- вид.,перероб., та допов.-Житомир:ПП „Рута»,2002.- 544 с.
2. Івахненко С.В. Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку: історія, теорія, перспективи: Наукове видання / С.В. Івахненко.- Житомир:АСА, 2001.- 416 с.
3. Семанюк В.З., Шпак В.Б. Інформаційні системи управління і контролінг // Перспективи розвитку контролінгу як науки: теорія та практика: Збірник матеріалів науково-практичної конференції кафедри обліку і контролінгу в промисловості – Тернопіль:ТНЕУ.– 2008 – С. 106-111.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Саченко С.І.